

Nr 305.

Av herr **Berglund**, *angående tillfällig löneförbättring under år 1921 åt departementsskrivare och fortifikationskassörer.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 413, angående tillfällig löneförbättring under år 1921 för viss personal vid armén, föreslås (sid. 52), att departementsskrivare, tyg- eller fabriksförvaltare av 1. klassen, öververkmästare, fortifikationskassörer må uppbära en tillfällig löneförbättring av kronor 850, för helt år räknat.

Vad fortifikationskassörer och departementsskrivare å fortifikationsstat angå, erhöilo de, i likhet med övriga ovan uppräknade tjänstemän, vid den löneförbättring som av 1918 och 1919 års riksdagar beslutats, en missgynnad ställning, och Kungl. Maj:ts proposition nr 413 upptager ej någon förbättring för dem för år 1921.

Vid löneförbättringen erhöilo nämligen underofficerare, tygförvaltare av 2. klassen, besiktningsrustmästare, verkmästare m. fl. med underofficers rang en förhöjning å sina avlöningsförmåner med 40 %, fortifikationskassörer och departementsskrivare däremot med endast 28,4 %.

Arméförvaltningen yttrar i ärendet på anförda grunder (Kungl. Maj:ts proposition nr 361/1918 sid. 55), att en ökning av lönetillägget för berörda tjänstemän till 40 % vore att tillråda.

De sakkunnigas förslag till löneförbättring för dessa tjänstemän upptager däremot endast en ökning med 25 %, och som skäl härför anför de, att fortifikationskassörer och departementsskrivare m. fl. tillhöra löjtnantsgruppen av 1. klassen.

Om denna uppfattning vore riktig, borde väl en ökning i likhet med löjtnantens av 1. klassen efter 9 års tjänst eller kronor 1,200 vara den mest riktiga.

Mot de sakkunnigas uppfattning torde kunna anföras följande skäl.

Fortifikationskassörer eller departementsskrivare äro ej löjtnanter av 1. klassen utan civilmilitära tjänstemän. Bland förutsättningarna för

erhållande av endera befattningen gäller, att personen i fråga skall vara fortifikationsunderofficer, alltså — enligt de principer fortifikationschefen hittills följt, endast lämplig underofficer bland de äldsta ifrågakommer till platsen — en slutlig befordran på underofficersbanan och således ej någon officersbefordran.

Medelåldern för underofficer vid tillträde till befattningen som kassör eller departementsskrivare har under de senaste 20 åren varit 47 år 7 mån.

Löjtnanten anser utan tvivel däremot sin lön såsom begynnelselönen på den bana han valt.

Före den tillfälliga löneförbättringen uppgick en fanjunkares avlöning till kronor 2,542: 50 och en fortifikationskassörs eller departementsskrivares till kronor 2,995: —, alltså en löneskillnad av kronor 452: 50 eller 17,8 %.

Efter löneförbättringen uppgår den förres löneförmåner till kronor 3,642: 50 och de senares till kronor 3,845: —, alltså en skillnad av endast kronor 202: 50 eller 5,56 % mot förutvarande 17,8 %.

Statsutskottet yttrar i sitt utlåtande nr 181/1918 sid. 26, med anledning av en motion i ärendet, som avsåg förhöjning i löneförbättringen, att *anförda synpunkter väl vore värda beaktande vid en definitiv löne reglering*, och på goda grunder kunde antagas, att ett förslag härtill skulle föreläggas påföljande års riksdag, men beklagligtvis har det visat sig, att frågan hittills måst uppskjutas.

Kungl. propositionen nr 413 till årets riksdag innehåller bland annat ett yttrande av de sakkunniga som skäl för att berörda tjänstemän ej kunnat föreslås högre löneförbättring, »att de redan åtnjuta förmånen av ålderstillägg» (sid. 42).

Att så är fallet torde väl med all rätt kunna anses som en ersättning för den mera kvalificerade befattning de innehava och borde ej utgöra något som helst hinder för en löneförbättring i av dem önskad riktning, i all synnerhet när ålderstilläggsprincipen är i stort sett grundläggande för ifrågavarande löneförbättring. Ej heller torde ett ålderstillägg kunna utgöra något fullgiltigt skäl mot en tillfredsställande löneförbättring för dessa tjänstemän, eftersom tygförvaltare av 2. klassen, intendenturförvaltare, besiktningsrustmästare m. fl. ej blivit förmenade sin rätt till likställighet vid löneförbättringen, trots att de redan förut åtnjuta förmånen av ålderstillägg.

Å fortifikationens stat finnas upptagna 11 fortifikationskassörer och 5 departementsskrivare.

En höjning av löneförbättringen för vardera av dessa 16 tjänstemän till 1,200 kronor i stället för i propositionen föreslagna 850 kronor motsvarar 40 % av löneförmåner på stat och en ökning av det i propositionen upptagna beloppet med 350 kronor för vardera av dem. Statsverkets merutgift skulle sålunda bli 5,600 kronor.

På grund av vad jag här ovan anfört, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte anslå ett belopp av kronor 5,600 för beredande av tillfällig löneförbättring under år 1921 åt departementsskrivare och fortifikationskasörer utöver det belopp Kungl. Maj:ts proposition nr 413 föreslagit.

Stockholm den 20 april 1920.

J. E. Berglund.
